

Haags Anarchistisch Blad

#EEN - 25/01/2021

**ALTIJD
GRATIS!**

P.3

**DE RATTEN
VAN VESTIA**

P.6

**10 JAAR
DETENTIE
CENTRUM
ROTTERDAM/
THE HAGUE
AIRPORT**

P.8

**ACTIE &
SOCIALE
ONRUST
2020**

1872 is een lokaal anarchistische initiatief en verschijnt in verschillende vormen, de krantvorm verschijnt “wanneer het nodig is”. Bedoeling is om een platform te bieden aan anarchistische activiteiten in de regio Den Haag en omstreken, zo is 1872 deel van een bredere anarchistische beweging. Dat gezegd is de focus lokaal en praktisch gericht wat er voor zorgt dat de uitgaves en berichten van 1872 gebrekkig zullen zijn in een breder perspectief van theorie en nieuws dat verder verwijderd is dan onze lokale regio. Voor (inter)nationaal nieuws, achtergrond, geschiedenis en theorie bestaan al meerdere kanalen die volop in gebruik zijn. Er is dan ook geen behoefte of noodzaak om deze te reproduceren. Neem dus vooral ook een kijkje buiten dit blad!

1872 werkt op basis van anonimiteit. Teksten en artikelen zullen dus gestript worden van auteurs namen (behalve organisatie/groepsnamen indien dat gewenst is), veel van de inhoud is ook van internet afgehaald en is dan ook geheel anoniem, zelfs voor de redactie. Anonimiteit zorgt dat de verspreiding van de krant moeizamer verloopt, zo heeft 1872 geen vaste ophaalpunten en rekenen deze pagina's op jou om bij de volgende lezer te komen: het is maar een kwestie van zelforganisatie!

De krant is altijd gratis.

Contact 1872: 1872@riseup.net / 1872dh.noblogs.org

EEN - ACHT - ZEVEN - TWEE

Een introductie tot de krant en het belang van papier

Wie leest er nou nog een krant? Zelfs de grote namen en uitgaves ondervinden de financiële druk die de digitalisering met zich meebrengt. Papieren druk is nog zeer goed verkrijgbaar, maar er springen niet voor niks links en rechts pay-walls op. Hoewel sommige ouderwetse praktijken vandaag een terugkeer maken vallen kranten dar zeker niet onder, laat staan een anarchistische krant(je). Dat gezegd lees je nu zwart op wit iets tastbaars, zonder batterij.

Het internet, sociale media, etc. laten overal steken vallen en hebben hun eigen tekortkomingen. We mogen dan in 2021 leven, maar dat maakt ons nog geen technocraten. Hoewel perfect voor massaverspreiding en bereik blijft het internet iets fictief hebben, iets irreëel. Hetzelfde geldt voor de voorstellen, verslagen en artikelen die er verschijnen. Denk aan de zoveelste oproep voor een demonstratie die je langs ziet komen en dan schiet het je te binnen: “zou ‘t wat worden?”. Het antwoord hangt natuurlijk af van de teller die meet hoeveel andere mensen er gaan, of misschien gaan, en zelfs dat valt op de dag zelf vaak genoeg vies tegen. Alsnog bevindt zich het overgrote deel van anarchistische literatuur, propaganda, nieuws, etc. zich op internet. Vaak op platforms of media die vijandelijk taan tegenover onze ideeën: facebook, twitter, instagram, zelfs kanalen als Telegram zijn niet altijd veilig (neem het uit de lucht halen van de app in Rusland en Iran als voorbeeld). De gevestigde media, zowel lokaal als nationaal, kijken niet vaak op van een anarchistische persbericht, en dat is misschien goed ook. Een “eigen” platform zoals indymedia bleek ook wat kwetsbaarder dan gedacht nadat de server voor de

site onder een DDOS-aanval leide en de website twee dagen niet bereikbaar was. Het anarchistische tijdschrift De AS bracht vorige maand haar laatste nummer uit, genaamd “dit is het begin”. Na bijna 50 jaar vond de redactie het wel mooi geweest. De enige regelmatige en wijdverspreide anarchistische publicatie op Nederlands grondgebied is nu de Buiten de Orde, het kwartaalblad van de Vrije Bond.

Dat brengt ons bij 1872. De mogelijkheid om lokaal anarchistisch dialoog te creëren, dat ook openstaat voor “niet-anarchisten”, is klein. Dat is wat 1872 zal trachten te doen: agiteren en anarchistische praktijk (en voorstellen daarvoor) op papier te zetten en te circuleren. Wie weet waar het blad terecht komt als het de ronde doet? Een krant zal wel moeite hebben om uit het circuit van “de vaste lezers” te breken, maar volgt in elk geval geen algoritme. Als je 1872 deelt dan ziet diegene waarmee je het blad deelt het ook echt en meteen. Niet drie dagen later als je al een minuut of 10 aan het swipen en scrollen bent en de technologische machten hebben besloten dat het je nu wel zou interesseren. Wat dit krantje nog allemaal teweeg zal brengen en hoe het zich ontwikkelt valt nog te zien. In elk geval is 1872 geen geval apart, en zo zal de publicatie weleens gebrekkig zijn op vlak van theorie en geschiedenis. Hiervoor dient men juist een kijkje te nemen in de Buiten de Orde en het blad's rubriek met internationaal nieuws en uitgebreide theoretische stukken variërend van thema bij elk nummer. Of op de website anarchisme.nl waar je honderden teksten, oud en nieuw, kan vinden over anarchistische theorie en filosofie. Voor actienieuws is een kijkje op indymedia uiteraard sneller dan wachten tot de nieuwe 1872 uitkomt, maar de centralisatie van het publiceren van actieverslagen, communiqués en opeisingen kan problematische zijn. Daarom stelt 1872 zich ook open voor het publiceren van communiqués, naast de al bestaande kanalen. Gebruik wel de standaard cyber-veiligheid en bij voorkeur versleutelde e-mail.

Dit betekent niet dat een opgezonden stuk of bericht dan ook gelijk gepubliceerd wordt. Allereerste is 1872 een lokaal project rond de “omgeving Den Haag”. Hoe ver die omgeving strekt is rekbaar en hangt meer af van affiniteit tussen kameraden en groepen dan gemeentelijke grenzen. Verder is en blijft 1872 een anarchistisch project, dit zal zich dan ook weerspiegelen in de gepubliceerde berichten. Partij politiek (zelfs de kleine “linkse”) wordt niet gepubliceerd, ook initiatieven waarachter politieke partijen of hun jongerenorganisaties schuilen zullen hier geen plek hebben. Symbolisme en activisme vallen op deze bladzijdes ook niet in de smaak. Directe actie, solidariteit en revolutionaire agitatie doen de inkt hier een stuk beter vloeien. Het zijn ook deze drie kenmerken die de 1872 zullen drijven, zonder zich te verbinden aan een “anarchistisch genre” of “politieke lijn”. Ook hier heeft de ontwikkeling van 1872 nog flink wat voor de boeg, reken maar op veel uitzonderingen en tegenstrijdigheden! Hoe moeten we anders een revolutionaire praktijk creëren?

Tegen de Avondklok en Zijn Wereld

De strijd tegen de Covid-19 pandemie laat in Nederland wat te wensen over. Een mengeling van incapaciteit, besluiteloosheid en uiteindelijk sociale restrictie kenmerken de maatregelen van de overheid. Deze bereikt nu een nieuw hoogtepunt met de invoering van de avondklok.

Vanaf 20.30 mag niemand zich meer op straat bevinden, niet dat de straten zo druk waren de afgelopen maanden. De staat presenteert de maatregel als een uiterst middel tegen het Covid-19 virus. Naast de avondklok daalt ook het aantal toegestane bezoekers binnenshuis naar 1 persoon. Misschien nodig? Het virus verspreidt zich nog steeds en een nieuwe mutatie die veel besmettelijker is maakt snel opmars. Maar de vraag is op welke wijze dit virus wordt aangepakt en in wiens voordeel dit uitpakt. Het gaat niet enkel om wat, maar ook om hoe. Er wordt namelijk alles op alles gezet om commercie wel gewoon door te laten gaan. De scholen zijn nog open en men moet wel nog naar werk. De online webshops, warenhuizen voor supermarkten en slachterijen (waar naast de dood van miljoenen dieren ook de Covid-19 besmettingen onder arbeiders disproportioneel hoog zijn) draaien op volle toeren. Aan het begin van de lockdown probeerden grote winkelketens zoals HEMA en Action zich nog te onttrekken aan de maatregelen. Ze werden enkel teruggefloten omdat het contrast, in macht en welvaart, tussen hun en kleine ondernemers dan te duidelijk werd. Sommige ketens komen er nog onderuit door op afhaalbasis te werken. Ook dit is slechts een mogelijkheid vanwege een sociaaleconomische machtspositie. De afhaaloptie werkt minder goed voor kleine zaakjes en horecagelegenheden.

Een avondklok en verdere sociale beperkingen zullen het virus waarschijnlijk wel afremmen, maar de mensen die nog moeten werken dan? Die worden nog steeds aan het grootste risico blootgesteld. Met hoeveel mensen komt een maaltijdbezorger, pakketbezorger of winkelmedewerker die bestellingen afgeeft in contact? Veel. De mensen die in de zorg en op testlocaties werken lopen uiteraard het grootste risico. De avondklok wordt ingevoerd, maar de bezuinigingen op de zorg in het afgelopen decennium worden vergeten. Het hoge aantal mensen dat stopt met een opleiding in die sector vanwege te hoge werkdruk of onervaren op de werkvloer belanden (het tekort aan personeel is soms zo groot dat MBO'ers alvast taken moeten uitvoeren van gecertificeerd personeel, wat stress, onzekerheid en werkdruk verhoogt) wordt ook genegeerd. De avondklok is een van de behandelingsmanieren voor het kapitaal: maatregelen opleggen, structureel niks veranderen, daarna "terug naar normaal".

De sociale impact van een avondklok wordt ook niet meegewogen en wat dit betekent voor mensen in bepaalde wijken of sociale posities. Kijk maar naar Brussel, sinds de invoering van de coronamaatregelen, waaronder ook een avondklok, zijn al twee jongeren van kleur vermoord door de politie. Adil in 2020, die werd aangereden door wouten na een achtervolging, en Ibrahim deze maand, die overleed tijdens zijn verhoor in het politiebureau na een politiecontrole in verband met de coronamaatregelen.

Wie op straat hangt, waar genoeg ruimte is voor

1,5 meter afstand in de buitenlucht, zal dus aangepakt worden, tenzij er gewerkt moet worden. Wie het zich kan veroorloven zit thuis, ontvangt nog een vol salaris (omdat dat kantoor eigenlijk toch overbodig blijkt) en bestelt er op los bij BOL.com en Thuisbezorgd. Ondertussen trappen mensen op bezorgfietsen zich kapot voor hetzelfde minimumloon als eerst.

Ok, maar het virus moet bestreden worden. Ja, er moeten zeker maatregelen genomen worden door iedereen. Daarvoor moeten huren van woningen kwijtgescholden, studieschulden stopgezet en inkomens gegarandeerd worden. Zonder sociale zekerheid kan er niet gehandeld worden en, belangrijker nog, kunnen mensen zichzelf niet organiseren en solidariteit opbouwen. Aan dat laatste heeft de staat geen belang, maar wij wel. Zij die nog werken in de zorg, bezorging en supermarkten omdat we daar allemaal van afhankelijk zijn moeten ten volste gecompenseerd worden. Hoe? Dat moet aan hun gevraagd worden! En wie moet dit betalen?

Iedere keer als er iets fout gaat moeten werkende mensen in precarie situaties voor de schade opdraaien. Als je hierbij ook nog eens sociaal-financiële hulp aanvraagt, wordt je ook al snel aangemerkt als fraudeur. Deze keer niet, laat de rijken maar de crisis betalen!

www.vrijebond.org/covid-19-actiefonds

Kun jij of je groep wat missen? Doneer dan aan het Covid-19 actiefonds van de Vrije Bond. Het fonds heeft al geld bijgedragen aan het gevangenondersteuningsproject TAMEIO, de Anarcho-Syndicalistische Federatie van Bangladesh en anarchistisch centrum 't Assez in Gent.

De Ratten van Vestia

De woningcorporatie Vestia heeft opnieuw jarenlang huurders opgelicht. Deze keer door middel van de zeewarmtecentrale die de corporatie had staan naast de 3e haven in Scheveningen. De centrale leverde warm water en warmte aan 800 woningen in Duindorp. Nu blijkt dat de corporatie helemaal geen vergunning had voor dit project.

Doordat Vestia sinds 2006 met de centrale water uit zee leverde aan de woningen in Duindorp zonder vergunning had Vestia ook geen legale verplichtingen jegens de bewoners die vastgelegd zijn in de Warmtewet. Zo werden bewoners niet beschermd tegen hoge prijzen omdat Vestia zich niet aan de maximumtarieven moest houden en weigerde de corporatie zoals gewoonlijk onderhoud uit te voeren. Onder de Warmtewet moet een dienst die warmte voor woningen levert ook consistent en betrouwbaar zijn. De diensten van Vestia bleken tegen te vallen: meerdere malen per jaar zaten bewoners zonder CV of warm water. Het project van Vestia werd geprezen voor de duurzaamheid ervan, maar om de vele storingen te verhelpen werden er diesel generatoren geplaatst, die moesten overkomen uit Duitsland en België, om water te verwarmen. Het

onderhoud aan de installaties binnenshuis weigerde Vestia te betalen, de bewoners moesten zelf boilers, ketels en leidingen vervangen ook al hadden ze met Vestia een overeenkomst gesloten.

De zeewarmtecentrale is inmiddels afgebroken, maar de ellende van Vestia leeft voort. Onlangs heeft de corporatie besloten zich in drie afdelingen op te splitsen: Den Haag, Rotterdam en Delft & Zoetermeer. Dit vanwege de nog steeds aanhoudende financiële problemen. De corporatie verwacht nu ook dat andere woningcorporaties bijspringen om 1 miljard euro aan betalingen en rente over te nemen en dat het Rijk weer meebetaald. Meer dan een decennium nadat Vestia al het geld dat ze uit huurders zoog heeft weggespeculeerd en de voormalige CEO Erik Staal er met nog een flink deel vandoor ging, is de corporatie nog niet klaar met de ellende van hun eigen praktijken neer te leggen bij huurders.

Vestia heeft het voornemen om in de regio meer dan 10.000 huizen te verkopen (deels aan andere corporaties), voert nog steeds geen onderhoud uit (bijvoorbeeld bij de schimmel en vocht problematiek in Den Haag Zuid-West) en houdt vast aan een asociaal woonbeleid door jaar na jaar de huur maximaal te verhogen. Bij nieuwe bouwprojecten moet de gemeente vaak betalen, zoals bij de nieuwbouw aan het Heeswijkplein

in Moerwijk. Daar bouwt de WOM Den Haag Zuid-West nieuwe woningen. De WOM is een samenwerking van de Gemeente Den Haag en Vestia, daarin levert de corporatie het vastgoed en de gemeente het kapitaal. Echter, strijkt Vestia wel het merendeel van de winst op (een groot deel van de woningen zijn ook voor de verkoop).

De vele financiële schandalen rondom Vestia, het constant uitbuiten van bewoners en gentrificatie processen zoals in de Tweebosbuurt in Rotterdam voorspellen dan ook niet veel goeds voor de aankomende stadsontwikkeling in Zichten, Gaarden en Dreven. Hier zullen duizenden woningen gesloopt worden, waarvan veel ook in het bezit van Vestia zijn.

De opzet van het plan voor de grootse sloop in Zuid-West doet al snel denken aan de situatie in de Tweebosbuurt. Waar bewoners die weigeren te vertrekken geïntimideerd worden door Vestia, diegenen die wel gaan naar kleinere woningen worden verplaatst en opgesplitst worden van hun oude burens en de ME snel optreedt tegen krakers die de sloop proberen tegen te gaan. Het is dan ook noodzakelijk om voorbereid te zijn op zo'n situatie. In de volgende editie zullen we het daar uitgebreider over hebben.

Het Militarisme Steekt de Kop Weer Op

In Rijswijk worden militairen ingezet bij corona-testlocaties, in de ouderen zorg worden soldaten opgeroepen om het drastische tekort en overbelasting van het zorgpersoneel aan te vullen. De roep om het defensiebudget op te schalen naar 2% van het bruto binnenlandproduct klinkt vaker in de politiek en de dienstplichtbrief, die nu op niet-actief staat, keert ieder jaar terug in het nieuws. Princess Amalia kreeg hem een tijdje terug in de bus (wat leven we in ongekende tijden van gelijkheid!), iets wat uiteraard een nationale headline was.

De bovenvermelde verschijningen zijn ook militarisme, niet enkel de dienstplicht. Militarisme is een ideologie, een gedachtegoed, de verbeelding dat het militaire apparaat er is om te helpen als het echt nodig is. Een laatste truc die alles weer recht zal zetten, en dat is zeker zo, maar voor wie? Het volgende artikel is overgenomen van de Duitse Indymedia en bespreekt de covid-19 pandemie, de NAVO en hun uitzicht op militaire operaties in stedelijke gebieden, opstanden en de organisatie daarvan. In Haagse context is vooral de invalshoek van de NAVO interessant. De organisatie heeft in onze stad een terrein naast de Waalsdorpervlakte, gedeeld met het onderzoeksbureau TNO, de Nato Communications and Informations Agency. Het perspectief van de NAVO op oorlogsvoering in stedelijk gebied richt zich niet zozeer op vijandelijke legers en zelfs niet op terroristische groepen, maar op "de menigte". Zij die geen groep, kant of front hebben. De zorg: dat de stad de perfecte broeikas is voor dit soort elementen. De daarbij komende onoverzichtelijkheid van het urbane landschap kan drastische gevolgen hebben volgens de NAVO.

De NAVO rekent op steun van andere instanties om een dergelijke situatie te voorkomen en als het nodig is te onderdrukken. De militarisering van de politie is een veel besproken onderwerp. Wie de kleding, uitrusting en uitstraling van een agent van 10 jaar geleden vergelijkt met nu merkt al snel het verschil. Deze militarisering is niet enkel beperkt tot een aantal grondgebieden, maar lijkt een wereldwijde trend te zijn. Maar zoals gezegd is militarisme niet alleen een kwestie van geweren en pantservoertuigen. De ideologie verspreidt zich in alle vlakken van het leven, van films tot het openbaar vervoer (en nu ook het zorgsysteem). De natte droom van de staat/NAVO is de ontwikkeling van technieken die multifunctioneel (of juist niet...) zijn op het gebied van oorlogsvoering. Net zoals op het vlak van migratiebeperking vervaagt het verschil tussen de ene operatie en de andere, de ene vijand en de volgende. Dat is de essentie van militarisme. De drone die vandaag over de Middellandse Zee vliegt om migranten te spotten kan aan het einde van de operatie worden ingezet boven "problematische" stadsdelen. De flex-samenleving heeft zelfs het leger bereikt.

Ondersteuning aan de NAVO, en bijdragend aan de militarisering van het dagelijkse leven, kan een andere instantie in onze stad wel bieden: Europol. Daarnaast is het Nederlandse politieapparaat druk bezig met sociale controle en contra-insurrectie, hierbij werkt het sterk samen met bedrijven die gespecialiseerd zijn in oorlogsvoering. Experimenten met "predictive policing" zijn al aan de gang, het contract voor cyber-apparatuur en surveillance voor de Nationale Politie is geleverd door het Israëlische wapenbedrijf Elbit Systems en in het rapport "Market Forces: the development of the EU security-insudtrail complex" duiken Nederlandse politiefunctionarissen en justitie medewerkers meerdere malen op in overleggen met lobby groepen van de wapenindustrie. Voeg daarbij toe de als maar doorgaande propaganda in de media van stijgend geweld tegen agenten (al gebruikt de politie graag zelf de term "hulpverleners") en de constante roep voor meer wapens (ploertendooiers, tasers, etc.) om bij de algemene bevolking het militaristisch idee te insinueren dat die nieuwe wapens en uitrusting ook echt nodig zijn.

De strategieën van de NAVO blijven dus niet enkel tot de NAVO beperkt. Deze worden gedeeld, sippelen door naar andere apparaten en sectoren en vormen kettingreacties (zoals de BOA-bond die wapenstukken eist en de politiebonden die op hun beurt dan meer uitrusting eisen uit angst om hun exclusieve arbeidspositie aangaande het geweldsmonopolie te verliezen). Als we de straten van onze stad bewandelen denken we nooit aan het NAVO gebouw (wat ook geen gigantische basis is) een paar kilometer verderop, ook al blijft het een tak van de militaire vleugel van het staatskapitalisme. Misschien dat het volgende artikel tot wat reflectie en voorstellen kan leiden!

NAVO 2020 Urban Operations & de Stad Als Toekomstig Opstand en Repressie Gebied

Tegen de achtergrond van het feit dat de mondiale elites niet zonder leven in de metropolen of de machtscentra willen, en de omstreken steden van deze eeuw steeds vaker worden vermeld in de NAVO-staten zelf.

Het rapport is gebaseerd op de ervaringen met de interventie in Mogadishu in 1993, de onrust in Los Angeles in 1992, de Britse bezetting van Belfast, de burgeroorlog in Beiroet (waar Amerikaanse, Franse en Italiaanse troepen in 1983 werden gebombardeerd), de Braziliaanse favela's (waar nog steeds paramilitaire actie wordt ondernomen tegen de inwoners) en soortgelijke plaatsen. Het ontworpen scenario gaat ervan uit dat steeds meer mensen naar de metropolen van de zogenaamde derde wereld zullen trekken, omdat daar hun enige kans op overleven van honger en milieucatastrofes lijkt te liggen, en een aanzienlijk deel van deze vluchtelingen zal op een gegeven moment ook stranden in de metropolen van de zogenaamde eerste wereld, die tegelijkertijd het toneel worden van concurrentie- en ontheemdingsslag binnen de lokale samenleving.

Het verslag begint met een fundamentele vanzelfsprekendheid: de menselijke stortplaatsen, gelegen aan de rand van en tussen de steden, zijn ware kruisvaten die bestemd zijn om te exploderen op een manier die moeilijk te voorspellen is in termen van hun effecten en dynamiek, niet alleen in termen van het aantal mogelijke opstandelingen en hun samenstelling, maar ook vanwege de gecompliceerde indeling van de hedendaagse stedelijke gebieden.

Het hele verhaal draait in de eerste plaats om het vermogen van de strijdkrachten om te opereren in situaties van asymmetrische conflicten, waarbij de vijand niet georganiseerd is in een regulier leger, maar bestaat uit een heterogene massa van "irregulars" die daarentegen wel in staat zijn om gebruik te maken van moderne technologische apparatuur. In het Urban Operations 2020-verslag worden daarom "asymmetrische bedreigingen,

technologische ontwikkeling en stedelijke toepassingen" beschreven als "fundamentele kenmerken en mogelijke uitdagingen van toekomstige operaties van de alliantie". In het bijzonder wordt benadrukt dat al jaren wordt opgemerkt dat "een opstandeling vrijer en effectiever kan optreden in drukke steden" en "de wetshandhavingsdiensten herhaaldelijk kan aanvallen, met een sterk verminderd risico".

De NAVO gaat er in haar verslag van uit dat zij niet alleen in steden militair zal optreden. Een aantal andere instellingen wordt geacht de controle over het gebied te waarborgen: civiele autoriteiten, de pers, leden van de oppositie, natuurlijk de politie, enz. De gezamenlijke actie moet op tijd worden geoefend en als eerste test-run heeft New Orleans zichzelf aangeboden, waar de orkaan Katrina 2005 de stad en de "arme wijken" onder water zette, waardoor een bevolkingsuitwisseling mogelijk werd. Eerst werd er militair opgetreden tegen plunders en onrust, daarna werden de "historische" zwarte inwoners* buiten de stad gevestigd door de burgerbescherming, die volledig werd herbouwd voor de hogere inkomens.

Ook tijdens de aardbeving van 2009 in de Abruzzo heeft de logistieke afdeling van het Italiaanse leger, dat verantwoordelijk is voor de toepassing van de -aanpak, goed werk kunnen doen. De helft van de stad Aquila, met 60.000 inwoners*, werd geëvacueerd naar kampen aan de kust, door 70.000 geüniformeerde mannen* van de verschillende instanties: leger, Carabinieri, gemeentepolitie, Rio-eenheden van de financiële politie, bospolitie en burgerbescherming. De Civiele bescherming heeft de verantwoordelijken van de kampen aangewezen om de respectieve gemeenschappen beter te controleren.

Ook al worden de machthebbers in West-Europa niet bedreigd door een echt oproerscenario - in tegenstelling tot de VS - het staatsdenken voor crisissituaties gaat altijd uit van het ergste geval. Plannen voor revolutionaire uitbarstingen zijn altijd al beschikbaar geweest in het leger en de politie.

Nadat westerse industrielanden sinds 2001 achtereenvolgens hun wettelijke bepalingen over verschillende vormen van de noodtoestand hadden uitgebreid met verwijzing naar de islamitische terreur, bood het jaar 2020 volledig nieuwe mogelijkheden om onder reële omstandigheden te manoeuvreren met het verschijnen van Covid-19. Precies hetgeen een volledige controle over de stad mogelijk zouden maken in de zin van het NAVO-rapport en de bijbehorende ideeën over veilige, investeringsvriendelijke smart cities. In Madrid worden mensen op straat benaderd door drones als ze de avondklok niet respecteren. In Athene volgen de drones de politieke bijeenkomsten die in de open lucht plaatsvinden en moet er een sms naar de staat worden gestuurd om toestemming te krijgen om te gaan winkelen. Mensen die in de Parijse banlieues wonen, worden zes keer vaker gecontroleerd op overtreding van de avondklok dan mensen die in het centrum wonen. In de Berlijnse districten zijn de gezondheidskantoren bemand met Bundeswehr-soldaten en BKA-ambtenaren om contacten van besmette personen op te sporen. Dit en nog veel meer, inclusief de oproep tot sociale distantie, is natuurlijk een droom van totalitaire regimes, waar niemand een jaar geleden nog in geloofde.

De volledige controle over de beweging van het individu, de autoritaire gezindheid en het toenemende vertrouwen in de staat, het uitbannen van alle ongewenste politieke activiteiten en het terugtrekken van alle plaatsen en ruimtes waar samenzwering en verzet kan plaatsvinden, dat zijn de doelstellingen van het UO 2020-verslag die niet met militair geweld worden nagestreefd. Tegelijkertijd worden conclusies getrokken over de veerkracht van de gezondheidszorg en de economie en het geduld van de bevolking. Vanuit het oogpunt van het bestuur is de stad een slagveld, vermengd met investeringsvelden en eigen omheinde gemeenschappen. De verwaarlozing van wijken om politieke of economische redenen vindt geen plaats meer in de moderne stadsplanning. De staat, in zijn hoedanigheid van NAVO-leger of als politie, civiel bestuur enz., volgt een doctrine die de fysieke ruimte moet onttrekken aan elke antagonistische neiging. Antagonistische tendensen kunnen worden geclassificeerd als Wij, autonome/linkse extremistische/antifascistische structuren en woningbouwprojecten, migrantengemeenschappen, lastiggevallen huurders*, informele organisaties van allerlei aard of "overbodige" organisaties die niet kunnen worden uitgebuit. De ruimte die moet worden weggenomen om deze te vervangen door de gewenste sociale norm wordt in een paar woorden gecategoriseerd: "sociale hotspot", "no-go-area", "crime-ride place", "danger area", wat parken, bewoonde huizen, proletarische districten etc. kan zijn.

Natuurlijk is corona geen uitvinding van de NAVO, die de Defender 2020 grote oefening begin dit jaar had gepland (en deze snel heeft begraven vanwege het virus), maar het heeft zichzelf aangeboden als een trigger voor de huidige maatregelen. Toekomstige civiel-militaire operaties zullen worden geleid met de ervaring die is opgedaan in de lockdown. De huidige fase van preventieve oproerbesteding is niet toevallig tot stand gekomen; het was een bewuste keuze

van regeringen en hun apparaten om de openbare gezondheidszorg (niet hun eigen privé) op te offeren ten gunste van een uitbreiding van de militaire en repressieve organen. Het is moeilijk om te ontsnappen aan de Orwelliaanse draai van de taal in de verhalen van de autoriteiten. Waarom volgt het federale ministerie van Binnenlandse Zaken in december 2019 en in februari 2020 verdomme een oproep van Chili - een land waar tegelijkertijd een sociale opstand uitbreekt - voor de opleiding en bijscholing van de carabinieri en waarom vliegt de Berlijnse politiechef met hoge officieren naar de Pinochet-opvolger? Antwoord op een parlementaire vraag: " ... zodat het behoud van het recht van vergadering en communicatie het eerste actiemiddel is om gewelddadige confrontaties tussen politie en deelnemers aan de vergadering tot een minimum te beperken.

Dit is volledig in overeenstemming met onze ervaringen met de Berlijnse politie, waar tot nu toe geen enkel individueel extreemrechts geval of onverklaarbare geweldsuitbarstingen bekend zijn geworden.

Het verzet (corona-ontkenners en samenzweringstheoretici horen daar niet bij) tegen de noodtoestanden van verschillende aard varieert sterk, de doorslaggevende factor voor de zogenaamde corona-rellen is meestal een lokale referentie. Een bepaalde groep mensen in hun sociale omgeving vindt de door de overheid opgelegde regels ondraaglijk en verzet zich ertegen. In de meeste gevallen komen mensen in opstand tegen staatsgeweld, minder vaak tegen precarie levensomstandigheden. De ontbering van ruimten, of het nu gaat om woon- of openbare ruimten, door de politie, maar ook als gevolg van gentrificatieprocessen, leidt tot spanningen wanneer sociale structuren worden aangevallen en niet alleen individuele mensen worden getroffen.

De basis van de verschillende confrontaties met de politie in 2020 was een diffuse weigering om mee te werken door mensen die zich in hun buurt onderdrukt voelden of de arrogantie van de macht op centrale pleinen en parken al hadden ontweken.

Hier moeten we als rebellen de voorwaarden scheppen om iets aantrekkelijker te bieden dan de angst dat de machthebbers zich als medicijn verspreiden:

"Als de maatregelen die hier worden voorgesteld om de Covid 19-epidemie in te dammen en te bestrijden niet in werking treden, kan het hele systeem in twijfel worden getrokken in de zin van een "ineenstorting". Het risico bestaat dat dit de gemeenschap zal veranderen in een totaal andere basistoestand, tot anarchie toe. (...) Om het gewenste schokeffect te bereiken, moeten de effecten van een besmetting op de samenleving duidelijk worden gemaakt: 1) Veel ernstig zieke mensen worden door hun familie naar het ziekenhuis gebracht, maar worden afgewend en

sterven tergend hardnekkig voor de lucht thuis. Verstikking of te weinig lucht krijgen is een oerangst voor iedereen. 2) Kinderen zijn gemakkelijk besmet. Als ze dan hun ouders besmetten, en één van hen sterft in doodsangst, en ze voelen zich schuldig, bijvoorbeeld omdat ze vergeten zijn hun handen te wassen na het spelen, is dat het meest verschrikkelijke wat een kind ooit kan meemaken. (...) Bovendien moet het ook historisch worden beargumenteerd, volgens de wiskundige formule 2019 = 1919 + 1929".

- BMI Corona strategiedocument

Solidaire buurten en soortgelijke sociale collectieven moeten ruimtes en plaatsen innemen die geschikt zijn voor het verzet in deze sociale oorlog; want we zijn er in aantallen en zijn het eens over de noodzaak om deze ruimtes te verdedigen, tegen een systeem dat alleen de eenzame blik op een scherm biedt in de fasen van regeneratie tussen werk en afleiding ten koste van alles. Overigens zijn er in 2013 al (tijdelijke) autonome zones gedefinieerd in een tekst met de titel "Zijn we in een sociale oorlog?", die afkomstig was van het verzet tegen het opleidingscentrum van de Duitse strijdkrachten (GÜZ) en het UO 2020-rapport. Wat in de tijd van de Europese rellen tegen de economische crisis verleidelijk leek, werd nauwelijks gerealiseerd. (Tijdelijke) autonome zones werden nauwelijks geclaimd in steden, storten snel in onder druk (Exarchia/Athene 2019), bleven beperkt tot enkele vierkante meters (Rigaer StraÙe/Berlijn of plaatsen als Connewitz/Leipzig) en kregen alleen aandacht door verrassende rellen zoals in de bovenstaande voorbeelden.

Onze relatie met territoria in een stad drukt zich op twee verschillende manieren uit. We verdedigen nog steeds plaatsen waar mensen wonen of op een andere manier gebruiken voor hun sociale leven. Waar deze ruimtes al verloren zijn gegaan, verplaatsen mensen zich naar de zielloze centra, waarvan de winkelstraten op natuurlijke wijze in confrontaties worden verwoest, omdat er hier niets meer te verdedigen valt. De autonome scene in Berlijn wordt ook geconfronteerd met deze paradigmaverschuiving. Wanneer de volledige opheffing van onze ontmoetingsplaatsen, projecten en solidaire buurten, waar de Senaat en de politie naar streven, zal er niets meer te verdedigen zijn. De stad zal dan slechts worden gezien als een vijandige omgeving die geen plaats meer biedt die de moeite waard is om in te wonen. Degenen die de vernietiging van de stad al zien als de enige optie, zijn degenen die ons al voor zijn.

Het jaar 2020 heeft de anarchistische en radicale linkse structuren in Europa zo sterk onder druk gezet dat we zelden in staat zijn geweest om uit het defensief te komen. Op andere plaatsen zijn er onverwachte opstanden geweest en ook hier in sommige metropolen is de ontevredenheid ziedend. Het is niet genoeg om te wachten tot het systeem de schroef te ver vastdraait of alleen maar tegen de aluminium hoeden in te gaan. Het is tijd om kamers in de stad te bezetten of om te beginnen met het vernietigen van de stad.

Deze tekst werd oorspronkelijk gepubliceerd op indymedia.de en vertaald en gedeeld op indymedia.nl in eind 2020

Foto's: bezetting dak NAVO-gebouw tijdens No Border Camp (2019, Den Haag), Blokkade poort Navo terrein (2019, Den Haag)

10 JAAR DETENTIECENTRUM ROTTERDAM. 10 JAAR STRIJD!

Het Detentiecentrum Rotterdam bestaat al tien jaar. Het is dan ook tijd voor een terugblik en de ontwikkeling van verdere perspectieven. Naast de startbaan van Rotterdam-The Hague Airport staat nu al een decennium een complex met 320 cellen voor 576 ingesloten zonder papieren. Het was het eerste complex dat gebouwd werd in een zogenaamde publiek-private samenwerking met het consortium DC16 (Ballast Nedam, Strukton en ISS). De exploitatie van het detentiecentrum staat nog contractueel vastgelegd voor de komende 15 jaar.

Geen rustige start

In maart 2010 wordt het detentiecentrum, dat nog in aanbouw is, bezet door de actiegroep Werkgroep Stop Deportaties. Mensen ketenen zich vast aan het hek dat de bouwplaats omringt en bezetten het gebouw van het toekomstige detentiecentrum. Nadat de Marechaussee een

einde maakt aan de actie heeft de bouw in ieder geval een dag stil gelegen. In de aanloop hiernaartoe vinden er ook acties plaats bij de bedrijven die het consortium DC16 vormen. Het Detentiecentrum Rotterdam is dan namelijk ook her eerste justitiële complex dat in Nederland wordt gebouwd met een publiek-private samenwerking. Enkele maanden later is het detentiecentrum in gebruik.

Het duurt niet lang totdat het ook onrustig is aan de binnenkant van het detentiecentrum. Naast de vele solidariteitsdemonstratie die er buiten de muren worden gehouden sinds de opening, gaan er in 2013 ongeveer 111 mensen in hongerstaking, van wie 15 ook stoppen met drinken, uit protest tegen hun behandeling en opsluiting. Het centrum ligt in hetzelfde jaar ook onder de loep nadat een Russische man er in een

cel zelfmoord pleegt. Aleksandr Dolmatov was een Russische dissident die werkte in de Russische raketindustrie. In Rusland nam hij deel aan anti-regering demonstraties en was hij lid van een oppositiepartij. Na zijn arrestatie en huisdoorzoekingen door de FSB (de Russische geheime dienst) vlucht hij naar Nederland uit angst voor verdere vervolging. In Nederland wordt zijn aziel afgewezen en wacht hij in DCR op zijn uitzetting waar hij zelfmoord pleegt. De zaak bracht toenmalige staatssecretaris van Justitie & Veiligheid Fred Teeven in het nauw en werd in de Tweede Kamer besproken. Uiteindelijk betaalt de Nederlandse staat een schadevergoeding aan de moeder van Dolmatov en uit Teeven spijt en condoleances aan de familie van Dolmatov voor zijn behandeling en dood.

Datzelfde medeleven heeft Teeven niet voor hongerstakers in het DCR. Hij kondigt luid aan dat "hongerstaken geen zin heeft" en doet het er daarmee af. Enkele weken na het einde van de eerste hongerstaking ontstaat er een tweede. In juni 2013 weigeren op alle afdelingen mensen te eten uit protest. De wreedheid van Teeven bewijst zich weer wanneer twee mensen worden uitgezet naar Guinee die al sinds de eerste hongerstaking van begin 2013 niet aten. Ze hielden hun staking vol tot ze aankwamen in Conakry waar ze meteen naar een ziekenhuis werden gebracht. In 2012 werd een familie vanuit DCR uitgezet naar Polen, bij aankomst in Polen werd bij de 6-jarige dochter acute leukemie vastgesteld. Deze was in DCR niet onderzocht of behandeld ondanks dat de ouders meerdere malen om medisch assistentie hadden gevraagd. Al de gevallen bij elkaar zetten Teeven onder druk en er klinkt een roep om omstandigheden in het detentiecentrum te verbeteren, Teeven weigert echter en houdt voet bij stuk bij de huidige procedure.

In 2014 ontstaat er een onverwachte, ironische en tegenstrijdige spanning bij DCR: het bewakingspersoneel gaat staken. Door de bezuinigingen van de regering en de

daarbijhorende sluiting van gevangenis over heel Nederland heeft de DJI opeens genoeg eigen personeel. Bewakers in dienst van G4S (dat toen nog het personeel leverde voor DCR) zullen dus ontslagen worden om plaats te maken voor personeel direct in dienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. G4S geeft gehoor aan het kabinet en kondigt het ontslag aan van een deel van het personeel bij DCR. Als G4S weigert te onderhandelen met de bewakers over ontslagcompensatie en vasthoudt dat ze opnieuw moeten solliciteren, zelfs bij een overplaatsing, gaat het personeel staken met de vakbonden De Unie en CNV. Uiteindelijk bereiken de bonden en G4S een akkoord over een "sociaal plan" en

eindigt de staking. Per 1 juli 2016 wordt ook het overige deel van het G4S personeel ontslagen. De vakbonden zijn bedroefd en beledigd dat personeel na jaren trouwe dienst door G4S in de kou op straat wordt gezet zonder "een bedankje". De laatste staking in 2016 voor het ontslag verandert ook niks aan de meedogenloze wijze daarvan.

Hongerstaking, brand en de VVD-mentaliteit

Begin 2016 ontstaat er weer een hongerstaking in het DCR. Op 12 april zijn ruim 100 gedetineerden bezig met de staking, waaronder sommigen ook weer niet drinken. Ze protesteren hierbij weer tegen de wijze van hun behandeling. Een rapport over de toestanden in het detentiecentrum verklaart dat er sinds de protesten van drie jaar eerder vrijwel niets is veranderd. Hoe erg deze omstandigheden zijn blijkt op 25 mei. Rond half acht 's avonds rukt de brandweer uit naar het detentiecentrum. Een Algerijnse man heeft daar zijn matras in brand gestoken in zijn cel. De brand begint zich dan te verspreiden en al snel merken de andere gedetineerden het op. De rook van de brand begint hun cellen (waar sommigen met z'n tweeën zitten) in te sijpelen. Ze bonken op de deuren en roepen om de bewakers, de paniek verspreidt zich even snel als het vuur terwijl de gehele afdeling zich vult met rook.

Het duurt een halfuur voordat de brandweer aanwezig is en het is dan ook zij die de gedetineerden uit hun cel halen. Al die tijd houden de bewakers de deuren op slot en houden ze gedetineerden niet op de hoogte van de situatie. Ze zeggen enkel door het luik van de celdeuren dat de gedetineerden "rustig moeten blijven", terwijl de cel zich vult met rook en de brand woedt. De hele afdeling, 47 mensen, wordt naar buiten op de luchtplaats geëvacueerd. Daarvoor maakt de brandweer met de beveiliging de deuren van de cellen een voor een open. Volgens een van de gedetineerden was de rook zo dik in de afdeling dat hij nauwelijks iets voor zich zag. Op de luchtplaats moeten mensen lang wachten totdat ze in andere cellen worden geplaatst. Naast de schok, frustratie en angst hebben de gedetineerden al sinds het ontbijt niet gegeten. Als ze om eten vragen antwoorden de bewakers via de intercom met "we werken eraan". Sommige mensen beginnen op de deuren te bonken. De reactie van het detentiepersoneel is om de cellen in te gaan en meerdere gedetineerden in de boeien te slaan, te fouilleren en intern te controleren voordat ze in isolatie worden geplaatst. Als zij tien dagen later weer op de afdeling terecht komen dienen ze een klacht in bij de toezichtcommissie. De commissie neemt het verhaal van DJI-personeel klakkeloos over en vindt de zaak niet zwaar genoeg wegen om de camerabeelden te bekijken om het verhaal van de gedetineerden te controleren. Ze zouden immers in isolatie zijn geplaatst omdat ze het personeel zouden hebben geslagen, iets wat de gedetineerden ontkenden en zonder de camerabeelden niet konden bewijzen.

Uit een rapport dat na de brand is opgesteld blijkt dat een situatie zoals de Schipholbrand in 2005,

waar 11 mensen bij omkwamen, maar net is vermeden. Na die brand was er een advies gegeven om een centrale deurknop te installeren om alle deuren in een keer te kunnen openen in geval van nood. Echter is dit niet politiek doorgedrongen met het excuus dat gevangenen dan zouden kunnen ontsnappen. Daarom moesten ook in het DCR alle deuren een voor een handmatig geopend worden. Volgens opgesloten openden de bewakers ook de luikjes in de deuren, waardoor er nog meer rook hun cel in kwam. Het rapport na de Schipholbrand constateerde ook dat de nazorg voor de gedetineerden niet op peil was. Volgens diverse media zijn na de brand in DCR mensen door ambulancepersoneel nagekeken voor rookinademing, opgesloten mensen zeggen dat dit niet is gebeurd. Ook eventuele posttraumatische stress behandeling blijft uit, integendeel, enkele gedetineerden die “te agressief” om eten vragen worden voor 10 dagen in de isoleercel gezet.

Wie bij voorbaat al niet naar het rapport van de brand zal kijken is Algemeen Directeur Vreemdelingenbewaring Roger Pellemans (directeur van de uitzetcentra Rotterdam en Zeist). Hij verklaart na de brand op twitter: “Trots op personeel DCR tijdens calamiteit vanavond. Super gedaan! Vakmanschap en professionaliteit ten top!!!”. Pellemans is zijn carrière begonnen bij de Koninklijke Landmacht, na 13 jaar stapte hij over naar de DJI in dienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Het gezichtsverlies dat DCR lijdt na de vele incidenten probeert Pellemans te compenseren met social media (gebruikmakend van de hashtag #trotsopDCR), interviews met glinsterende foto's in kranten en magazines en een goeie harde VVD-mentaliteit. “Wie straf verdient; straf en wie uitzetting verdient; uitzetting”, onder het mom van “we zijn slechts uitvoerders van de wet”. Wat een mooie bijkomstigheid dat hij die wetten ook maakt. Als Klaas Dijkhof (staatssecretaris van Justitie & Veiligheid, VVD) op bezoek komt bij DCR ontvangt Pellemans hem al te graag, ze zijn immers partijgenoten. Voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 staat Pellemans op nr.8 op de kieslijst voor de VVD in zijn thuisgemeente Peel en Maas. Verder uit de VVD politiek zich in een ongezonde obsessie met technologie en samenwerking met de bedrijfswereld. Pellemans staat te springen voor elk nieuw technologisch snufje dat het DCR kan aanschaffen: apps voor het personeel, een nieuwe full-body scanner, etc. Natuurlijk houdt de VVD'er het ook schaamteloos gezellig. Met het tienjarig bestaan van het DCR organiseert hij op de binnenplaats een feestje met BBQ voor het personeel, er worden halloweenfeestjes gegeven en Sinterklaas wordt er gevierd met Zwarte Piet.

Ondertussen heeft Pellemans het blijkbaar na 13 jaar bekeken bij DJI en vertrekt hij per 1 februari 2021 naar het onderzoeksbureau TNO. Daar zal hij in dienst treden als directeur Nationale Veiligheid bij de unit Defensie & Veiligheid. TNO is een bedrijf dat veel werk levert voor

migratie beperking en sociale controle, en kreeg miljoenen in subsidie van de EU voor onderzoek om het migratiebeleid van het blok te vormen.

De hongerstaking voorbij en perspectieven voor de toekomst

In 2018 en 2019 verschijnen er regelmatig berichten in de media dat het DJI-personeel in DCR het zwaar heeft. Na de slechte PR van de afgelopen jaren en gebruikmakend van de toegenomen xenofobie en racisme in de samenleving duikt de deportatiemachine in de slachtofferrol. Het zou voor bewakers in DCR niet uit te houden zijn omdat ze constant belaagd worden. De “geweldsuitbarstingen” uit zich in groepen die het personeel aanvallen of het interieur van het centrum slopen, maar onder de problematische gevallen schart het DCR ook een voorbeeld van gedetineerden die weigeren terug te keren naar hun cel na het luchten. Om ze weer naar binnen te krijgen wordt het interieur bijstandsteam erbij gehaald. Dit laat zien dat de zogenaamde geweldsuitbarstingen begrepen moeten worden als opstanden tegen de opsluiting. Om dergelijke situaties te voorkomen besluit de directie mensen van afdeling te verplaatsen als ze zich “opruïend gedragen” en worden collectieve straffen gebruikt zoals algehele lockdowns. Dit weerhoudt een gedetineerde niet van het ontsnappen uit het DCR. In de zomer van 2019 vindt een man zijn vrijheid terug nadat hij hangend onder een vrachtwagen het detentiecentrum verlaat. Ook nemen de bewakers zelf wraak voor opstanden en protesten. In 2018 wordt een afdelingshoofd ontslagen omdat hij een gedetineerde sloeg en in het voorjaar van 2020 worden vier bewakers geschorst wegens buitensporig geweld. Eind 2020 vindt er weer een hongerstaking plaats door ongeveer 20 mensen.

Het is duidelijk dat het DCR geen afgedane zaak is. Niet alleen vinden er al meer dan tien jaar protesten plaats buiten het detentiecentrum, maar belangrijker is dat deze ook plaatsvinden aan de binnenkant. Keer op keer weigeren mensen te accepteren dat hun bewegingsvrijheid wordt afgenomen, organiseren ze zichzelf en verzetten ze zich. Voor de staat is het ook geen afgedane zaak. De nieuwe Wet Terugkeer en Bewaring heeft als doelstelling de spanning die opstanden kunnen veroorzaken weg te nemen. Uiteraard wordt dit uitgevoerd onder de humanitaire dekmantel. Al zal het wel voor opgesloten goed zijn om meer activiteiten te hebben terwijl ze opgesloten zitten in plaats van naar een kale muur te staren, kunnen ze deze even snel weer kwijtraken. Namelijk als ze zich verzetten tegen hun uitzetting, protesteren of “zich niet gedragen”. Dan worden de activiteiten en andere zogenaamde vrijheden ingetrokken.

Uit het verleden is gebleken dat de solidariteitsdemonstraties zeer op prijs worden gesteld door de mensen die opgesloten zitten in het DCR. Helaas is het moeilijk om deze demonstraties af te stemmen op protesten en opstanden door de niet vrije communicatie. In ieder geval dragen de demonstraties bij aan een

gevoel van solidariteit voor de mensen binnen. In de laatste jaren zijn dit ook de meest voorkomende acties en vinden ze plaats bij het DCR zelf. Maar het detentiecentrum reikt verder dan de locatie naast Rotterdam-The Hague airport. Zo wordt het centrum nog steeds geëxploiteerd en beheerd door het consortium DC16 dat bestaat uit Ballast Nedam, ISS en Strukton. Zij vangen de komende 15 jaar nog steeds geld dankzij het uitzetcentrum.

Deze publiek-private samenwerking is ook een zwakte, als bedrijven in hun portemonnee geraakt worden deinzen ze meestal wel terug. Naast het consortium zijn ook andere bedrijven actief rondom het DCR. Het bedrijf Aiber uit Breukelen voert zowel de directievoering als het contractmanagement, financieel management en de projectbeheersing uit voor DC16. Op hun website vermeldt Aiber dat ze ook betrokken zijn (of geweest zijn) bij de volgende projecten: het vernieuwen van het utiliteitssysteem in de Shell raffinaderij Pernis, een project van Thales en Unica om defensiesystemen te vervangen over heel Nederland, het Justitieel Complex Zaanstad en de Kromhout Kazerne in Utrecht. Verder heeft in augustus 2020 het bedrijf GPAL uit Groningen materiaal en een app geleverd voor trainingen voor het personeel in DCR. In de app wordt aan nieuw personeel het werk in het detentiecentrum uitgelegd doormiddel van video's. Hier wordt de celinspectie uitgelegd, maar ook dingen zoals het gebruik van brandblussers en wat te doen bij brand, en dan zit de BHV erop! Blijkbaar vinden DJI en DC16 het voldoende dat hun bewakingspersoneel (belast met de veiligheid van de gedetineerden zoals zij dat zeggen) hun bluskunsten van een Youtube filmpje leert. GPAL levert ook nog meer technologische trainingsmiddelen aan andere gevangenis en aan het leger.

De strijd tegen het DCR kent dus meer mogelijkheden dan enkel de protesten aan de Portelabaan. Er zullen vast nog meer bedrijven bij de opsluiting van papierlozen betrokken zijn in Rotterdam, Zeist en de rest van Europa. Deze bedrijfjes variëren van grote corporaties die al decennia hun geld met bloed en repressie verdienen tot kleinere technologie gecentreerde bedrijfjes. Voor de sluiting van het DCR is het noodzakelijk niet alleen solidariteit met de gedetineerden te betuigen en politieke druk uit te oefenen, maar ook om bij de uitbuiters en profiteurs aan te kloppen om zo hun publiek-private samenwerking naar de hel te sturen. En dat detentiecentrum erbij...

Foto's: ME verwijderd demonstranten die het hek blokkeren van het bouwterrein (2010), stakend G4S personeel (2014), afgebrande bouwkeet op DCR bouwterrein na brandstichting (2009), demonstratie tijdens No Border Camp (2019), opgesloten persoon in DCR, bezetting van het dak tijdens de bouw van DCR (2010)

ACTIETIJDLIJN 2020

Hier vind je een tijdlijn met acties in de regio uit het jaar 2020. De tijdlijn is eind 2020 samengesteld, acties in de regio worden vanaf dan bijgehouden voor toekomstige tijdlijnen. De acties zijn overgenomen van het internet, voornamelijk indymedia.nl en lokale omroepen. Deze chronologie is vast niet compleet. Wil je aan toekomstige tijdlijnen bijdragen stuur dan een mail naar 1872@riseup.net (1872 staat open voor communiqués van groepen zelf, en voor het doorsturen van nieuws).

07/01/2020 - Onaangemelde Demonstratie Zeeheldenkwartier

Wij wachten niks af!

"In de avond van dinsdag 7 januari hebben de krakers de 'Magere Hein' verlaten, maar niet zonder slag of sloot. Er werd een spandoek op de voorgevel van het pand gehangen, met daarop de tekst 'hier realiseert de marktwerking onbetaalbare huurwoningen - huur is te duur - tot de volgende keer...'. Daarna ontstond er een spontane demonstratie door het Zeeheldenkwartier, waar meerdere krakers en sympathisanten bij aanhaakten.

Er werden honderden flyers rondgestrooid met de leuzen "huur is te duur" en "tegen de stad van de rijken", vanuit de demonstratie klonk luidkeels "wat is de huur? veel te duur!". De demonstratie liep verder via de Prins Hendrikstraat, die ook zwaar veryuip wordt, waar omstanders met gejuich of "vind 'k ook!" reageerden op de leuzen en het spandoek.

De demonstratie ontbond voordat de politie kon reageren.
Tot de volgende keer..."

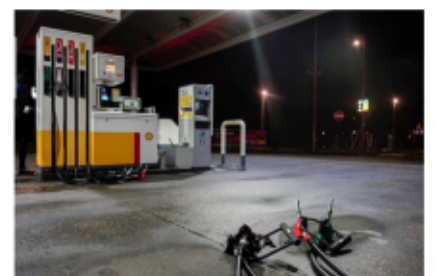
30/01/2020 - Shell Tankstation Ondergespoten Met Groene Verf

"In de nacht van 29-01-20 hebben activisten een tankstation van Shell aan de Spoortlaan in Den Haag een groen gezicht gegeven (Zie foto). Met deze 'green washing' actie willen zij de aandacht vestigen op de doorzichtige pogingen van Shell om hun reputatie als een van de meest vervuilende en desastreuze bedrijven ter wereld weg te poetsen met zogenaamde groene alternatieven voor fossiele brandstoffen. Dit terwijl hun voornaamste inkomen nog steeds komen van fossiele brandstoffen en zij hiermee onomkeerbare gevolgen veroorzaken voor het ecosysteem.

De pogingen van Shell om zichzelf voor te doen als vooruitstrevend en duurzaam is voornamelijk gevaarlijk wanneer hun acties precies het tegenovergestelde zeggen. Zij pompen miljoenen in lobbies om klimaatverandering te ontkennen, en als deze dan wel zou bestaan de verantwoordelijkheid hiervan af te schuiven op jou en mij. Zij moorden en verdrijven inheemse bevolkingen terwijl ze hier roepen voor inclusiviteit. Ontwijken miljoenen aan belasting en krijgen subsidie van de staat. Ze worstelen zichzelf steeds verder als zogenaamde 'onmisbare' onderdelen van onze maatschappij maar wij zeggen NEE. Niet dier, nog mens, nog natuur kunnen met die gevolgen van Shell's business verder leven."

31/01/2020 - Shell Tankstation Op Slot Gezet

"Vroeg in de ochtend heeft een groep Haagse activisten het Shell pompstation aan de Scheveningseweg letterlijk 'op slot' gezet. Door met sloten de slangen aan elkaar vast te zetten werd het onmogelijk gemaakt om tijdens de ochtendspits te tanken bij het pompstation. Ook werden er stickers geplakt met de tekst 'Shell Must Fall'. De actie is een onderdeel van de actieweek 'Shell Must Fall Everywhere', dat van 27 januari tot 2 februari zal plaatsvinden.

Verwoesting:

De fossiele gigant Shell laat overal haar verwoestende invloed voelen: van de uitgestrekte Rotterdamse haven tot de Isla raffinaderij in Curacao; van het bevende Groningse platteland tot in Den Haag, waar Shell een krachtige lobby heeft en de draaideur voor politici altijd open staat; van het vervuilen, corrumperen en moorden in de Nigerdelta tot de allesverwoestende orkaan Irma die Sint Maarten met de grond gelijk heeft gemaakt; van de oneindige hoeveelheden greenwash op tv, in de krant, op social media en op straat tot de overal aanwezige Shell benzinestations; van het manipuleren van scholen en universiteiten tot het manipuleren van culturele instellingen en zelfs Staatsbosbeheer. Shell is het verwoesten van mensenlevens en van natuur. Shell is kapitalisme en kolonialisme. Shell is klimaatcrisis."

1872 - 25/01/2021

02/02/2020 - Solidariteitsdemonstratie bij Detentiecentrum Rotterdam

Een groep van ongeveer 20 mensen demonstreert bij het DCR. Aanleiding is de aanhouding van een kraker uit de Tweebosbuurt in Rotterdam, deze wordt met uitzetting naar Belarus bedreigd en zit in het DCR vast. Tijdens de demonstratie is er veel contact met de opgesloten.

25/02/2020 - Mexico Femicide State!

"In Den Haag vond er een solidariteitsactie met Mexicaanse vrouwen plaats. Voeg in de ochtend van 25 februari hebben we de Mexicaanse ambassade gemarkeerd met rode verf, symbolisch voor de ontelbare hoeveelheid vrouwen die op Mexicaans grondgebied vermoord zijn.

In Mexico worden er gemiddeld 10 vrouwen per dag vermoord, een stijging van 3 vergeleken met het gemiddelde van 7 in 2017, volgens het Mexicaans eBureau van VN Vrouwen. Mexico is het land met de een na hoogste aantal moorden op transvrouwen en sekswerkers worden ook disproportioneel het doelwit van geweld."

25/02/2020 - Vestia Kantoor Aangevallen in Solidariteit Met Woonstrijd in de Tweebosbuurt

"In de nacht van 25 februari is er een nachtelijk bezoek gebracht aan het Vestia kantoor aan de Loevesteinlaan Den Haag Zuid-West. Meerdere ruiten zijn kapotgeslagen en er zijn verfbommen op het gebouw gegooid.

Vestia is een door de staat omarmde maffia. De woningcorporatie staat wel bekend om haar wanpraktijken en haar totale minachting van huurders. Na de crisis van 2008 ging het bedrijf vrolijk door met huursverhogingen, de uitverkoop van sociale huurwoningen en het uitstellen van cruciaal onderhoud aan sociale huurwoningen. Zo kampten er mensen met lekkage, vocht en schimmelproblemen, het leek Vestia geen reet te boeien.

De woningcorporaties zijn onze vrienden niet, het zijn de grootste huisjesmelkers die er zijn. We hebben al gezien dat de top van deze bedrijven, vooral Vestia, hun zakken vult over onze ruggen.

Vanuit Den Haag brengen we nu een nachtelijke groet aan alle rebellen in Rotterdam die weigeren te buigen voor Vestia!"

19/04/2020 - Solidariteitsdemonstratie PI Lelystad

"Zaterdagavond 18 april is er een actie gehouden bij de PI Lelystad. Dit in solidariteit met de gevangenen die in opstand zijn gekomen tegen de coronamaatregelen. Tijdens de demonstratie is er vuurwerk afgestoken, geluid gemaakt en zijn er leuzen geroepen. Er is contact geweest met de gevangenen die ook geluid hebben gemaakt en terug hebben geroepen.

Net als voor de rest van de maatschappij zijn er de afgelopen weken strenge maatregelen ingevoerd om de coronacrisis onder controle te houden. Zo ook in de PI Lelystad. Al weken zitten de gevangenen praktisch in isolatie. Op het moment dat ze in protest gingen tegen deze maatregelen, is er hard tegen ze opgetreden. Vijftig gevangenen hadden korte tijd de keuken bezet en cipiers hebben als reactie pepperspray in deze gesloten ruimte gespoten, zonder waarschuwing. Inmiddels heeft de EORG (de Europese belangenorganisatie voor gedetineerden) een klacht ingediend tegen de gevangenisdirectie van de PI Lelystad."

01/05/2020 - Pand Gekraakt in Verzet Tegen Short-Stay Appartementen

"Short Stay, No Way!"

Onlangs hebben wij het pand aan de Waldeck Pyrmontkade 872 in Den Haag-Zeeheldenkwartier bezet. De aanhoudende corona crisis* heeft de woningnood en financiële schaarste niet alleen blootgelegd maar ook versterkt. De consequenties van de crisis worden zeker door ons als jongvolwassenen ondervonden.

Het enige wat voor ons bereikbaar is zijn flex-contracten en tijdelijke huur, welke onzekerheid en stress veroorzaken en geen zekerheid bieden.

Het is juist nu belangrijk voor iedereen om een zeker (t)huis te hebben. Vooral vrouwen en LHBT+ jongeren, die een mikpunt zijn van patriarchale onderdrukking en als gevolg vaak over lagere inkomens en onzekere banen beschikken, zouden toegang moeten hebben tot een veilige stabiele woonsituatie. Ook jongeren die geen andere keuze hebben dan nul-uren contracten aan te gaan, zwoegen nu in de supermarkten en bezorgdiensten terwijl hun woonsituatie even onzeker is als hun inkomen. Daarom zijn we overgegaan tot actie."

1872 - 25/01/2021

02/06/2020 - Black Lives Matter Demonstratie

Duizenden mensen demonstreren op het Malieveld tegen racisme en politiegeweld. Aanleiding is de politiemoord op George Floyd in de Verenigde Staten en de daaropvolgende landelijke opstand.

13/06/2020 - Piet Hein Standbeeld Beklad in Rotterdam

's Nachts wordt het Piet Hein standbeeld in Rotterdam Delfshaven beklad met de woorden "dief" en "killer". Ook wordt er rode verf op het standbeeld gegooid, symbolisch voor het bloedvergiet en kolonialisme van de WIC.

14/06/2020 - Voordeur van WP872 Dichtgemetseld Om de Bouw van Short-Stay Appartementen Tegen te Gaan.

"In de nacht van 14 op 15 juni is de voordeur van de Waldeck Pyrmontkade 872 dichtgemetseld. Dit om de toegang te ontnemen aan de eigenaren die hier de ochtend van 15 juni zouden beginnen met slopen."

18/06/2020 - Standbeeld Johan van Oldenbarneveld Beklad

Actiegroep Aliansi Merah Putih beklad 's nachts het standbeeld van Johan Oldenbarneveld bij de Hofvijver in Den Haag met "fuck VOC" en "wij zijn het niet vergeten". Op 14 Augustus beklad de actiegroep het Indië monument: "Het einde van de bezetting herdenken is hypocriet, wanneer Nederland na de Tweede Wereldoorlog een invasie pleegt op een soevereine staat en deze opnieuw wil bezetten, terwijl Rotterdam nog in puin ligt." Ook wordt aangekaart dat Nederland nog steeds niet de Indonesische onafhankelijkheidsdatum van 17/08/1945 erkent, maar vasthoudt aan 27/12/1949.

20/06/2020 - Demonstratie Tegen Racistisch Politiegeweld

Opnieuw demonstreren duizend mensen op het Malieveld tegen racistisch politiegeweld. Aanleiding is een nieuwe wet in de Tweede Kamer die agenten vrijstelt van verdenking en vervolging bij het gebruik van geweld.

31/07 & 01/08/2020 - Woonactiedagen

Gedurende twee dagen vinden er in Den Haag acties plaats omtrent het woonrecht en gentrificatie. Er wordt een Vestia kantoor bezet, een vestia kantoor met verfbommen beklad in Delft, een spontaandemo gehouden in het Zeeheldenkwartier, posters geplakt en spandoeken opgehangen.

12 t/m 15/08/2020 - Rellen in de Schilderswijk

"Al drie nachten zoeken jongeren in de Schilderswijk, Den Haag, de confrontatie op met de politie. Woensdagavond begon de escalatie op de Parallelweg toen een brandkraan werd opengedraaid en het waterbedrijf Dunea deze kwam dichtdraaien met de ME. Zo'n 150 mensen begonnen toen stenen en vuurwerk naar de politie te gooien.

Na de confrontatie in een zijstraat van de Parallelweg verplaatste de groep zich richting de Hoefkade waar er een stapel hout op straat in brand werd gezet. Gedurende de nacht verzamelden mensen zich op de kruispunten Vaillantlaan/Hoefkade en Vaillantlaan/Hobbemastraat. Hier werd straatvuil (wat overal ligt aangezien Den Haag momenteel kampt met een stedelijk afvalproblematiek) in brand gezet en verzamelden zich honderden mensen op het kruispunt.

De politie spreekt van "gerichte acties tegen agenten" en de politiek veroordeelt het geweld hard met de gewoontelijke dosis racisme. Het is geen nieuws dat agenten in de Schilderswijk vaak geweld tegen jongeren gebruiken en racistisch ingesteld zijn. Eerder dit jaar werden agenten van bureau Hoefkade (waar de onrust zich nu concentreerde) overgeplaatst nadat een app-groep werd gelekt waaruit de agenten deelmaakten. In de app-groep noemden agenten zich "de marokkanenverdelgers" en maakten ze andere racistische uitspraken."

04/10/2020 - Demonstratie Tegen de Nederlandse Volksunie

"Afgelopen zondag (04-10-2020) hebben ongeveer 75 mensen gedemonstreerd tegen de komst van de Nederlandse Volksunie (NVU) naar Den Haag. De NVU kwam demonstreren onder de leus "white lives matter", Movement X organiseerde een tegendemonstratie op het Korte Voorhout waar zo'n 75 mensen op afkwamen. De NVU demonstratie op de koekamp trok 15 mensen.

Al voordat de nazi's op de koekamp aankwamen werd het duidelijk dat ze niet welkom waren in Den Haag. De nacht ervoor hadden onbekenden antifascistische leuzen achtergelaten op de Koekamp en een half uur voor het begin van de demonstratie werd er een anti-nazi spandoek opgehangen aan het viaduct bij Den Haag Centraal."

17/10/2020 - Rellen in Duindorp

Het is ongeveer drie dagen lang onrustig in de wijk duindorp. Lokale jongeren hebben zich via Telegram en Snapchat georganiseerd in de wijk om "chaos te maken". Er lijkt geen reden te zijn voor de onrust en wijkorganisaties en rechtse partijen zijn onthutst en teleurgesteld dat de jeugd niet de straat op is gegaan ter verdediging van de racistische karikatuur zwarte piet.

De jongeren lijken alsnog wel een reden te hebben: als de eerste politieauto op een melding van een brandje afkomt vallen ze deze aan met stenen en vuurwerk. Net als in de Schilderswijk vechten jongeren 3 nachten lang met de ME. De wijk valt onder een politiebezetting en de rust keert langzaam terug. Rechtse partijen als Groep de Mos en de PVV roepen op om relschoppers hard te straffen. Dat laat maar zien: eens een klassenverrader, altijd een klassenverrader.

01/12/2020 - Opstand in Jeugdgevangennis Teylingereind

In de jeugdgevangennis van Teylingereind komen 19 jongeren in opstand en vernielen het interieur van 3 afdelingen. Het personeel kan de groep niet aan en het Intern Bijstandsteam wordt opgeroepen om de situatie onder controle te krijgen. De afdelingen zijn na de opstand niet meer geschikt voor gebruik. 10 jongeren worden overgeplaatst naar andere gevangenissen.

06/12/2020 - Demonstratie Sta Op Tegen Racisme!

Honderden mensen demonstreren tegen racisme op de Koekamp nadat Kick Out Zwarte Piet demonstraties over heel het land worden aangevallen en afgelast.

12/12/2020 - Politieauto in Brand Gestoken in Scheveningen

Een onbekende steekt in de nacht van 12 december een politiejeep in brand voor het politiebureau in Scheveningen.

16/12/2020 - NS Kaartautomaten in Brand Gestoken

"In de nacht van 16 december hebben wij alle 3 de kaartautomaten bij het station Laan van NOI in Den Haag buiten werking gesteld. In de opening voor de kaartverkoop zijn bundels brandbaar materiaal aangestoken. De vlammen sprongen hoog op tot aan de schermen van de automaten. We hopen dat het vuur zijn werk heeft kunnen doen.

De reden dat deze stalen dozen ons mikpunt waren is de hevige inmenging van het bedrijf Thales in het openbaar vervoer systeem in Nederland (en daarbuiten). Het bedrijf specialiseert zich in Nederland op cyber-beveiliging, veiligheid en transport en beheert de logistiek, omzet en veel van de infrastructuur van het OV-chipkaart systeem en spoornetwerk."

HTM Vervangt Samen met Thales Duizenden OV-Kaartlezers

De HTM is maandag 18 januari begonnen met het vervangen van OV-kaartlezers in trams en bussen. De klus om alle 3872 kaartlezers te vervangen duurt tot eind dit jaar. HTM is een klant van Thales, een wapen en technologie bedrijf dat winst maakt van oorlog en grenscontrole. Ook in Amsterdam begint later dit jaar de vervanging van kaartlezers door Thales in opdracht van de GVB.

Thales heeft het beheer van heel het OV-chipkaart systeem in Nederland in handen. In onze regio werkt Thales samen met HTM en de

RET. Reden genoeg voor zorgen. Het in Nederland gevestigde Thales Transportation Systems (Houten) specialiseert zich in de belemmering van bewegingsvrijheid en de profilering van sociale controle in het openbaar vervoer. Het bedrijf regelt alles van incheck-scan, infrastructuur onderhoud en betalingsincasso's tot cyber en video beveiliging.

Thales kocht kort geleden de bedrijven Gemalto en Cogent Systems aan. Allebei de bedrijven zijn betrokken bij de ontwikkeling van biometrische identificatiesystemen, waaronder gezichtsherkenning. In het verleden heeft de RandstadRail al proeven uitgevoerd met camera's met gezichtsherkenning.

De technolgieën van Thales worden als eerste

ingezet tegen migranten. Zo is Cogent Systems een van de bedrijven die al sinds 2002 betrokken is bij het EU project EURODAC. Dit is een biometrisch identificatiesysteem van asielzoekers en migranten binnen de EU om zo het Dublin-protocol te kunnen handhaven en te voorkomen dat migranten vrij rondreizen binnen de EU.

Wat begint bij de grenzen van Fort Europa eindigt op Den Haag Centraal. Thales is ook druk bezig met "slimme in-check poortjes" te ontwikkelen die werken op dezelfde biometrische informatie (vingerafdrukken) als het EURODAC systeem. Deze poortjes zijn bedoeld om grenscontroles "efficiënter" te maken en lijken verdacht veel op de glas en stalen schuifdeurtjes in het centraal station.

vergeet je masker niet

Ze zeggen dat de wereld, zoals we hem vóór corona kenden nooit meer terug komt. Maar goed ook! Wij hebben nooit gekozen voor die oude wereld van macht en geld en zullen er dus geen traan om laten. Ze zeggen dat alles nu ingrijpend zal veranderen. Maar de nieuwe wereld die de macht ons voorschotelt lijkt vooral een nog ergere versie van de vorige: nóg meer afhankelijkheid van hun economie en technologische 'oplossingen', nóg meer tijd voor het scherm doorbrengen. Nóg meer wouten op straat en in onze hoofden.

Wij willen de wereld waarin we leven zelf vorm geven. Met autonomie over onze gezondheid, voedselvoorziening en tijd. Minder vervreemd van de natuur, onszelf en elkaar. Maar daar zullen we voor moeten vechten! Als we onze dromen over solidariteit en vrijheid willen realiseren, zullen we de wereld écht moeten veranderen. Liever het avontuur van een vrij leven dan een triest overleven in de 'veiligheid' van staat en kapitaal.

Anarchisten

"We zijn niet op z'n minst bang voor ruïnes. We gaan de wereld erven, daar bestaat geen twijfel over. De burgerij zal wellicht haar wereld verpulveren en ruïneren voordat ze het toneel van de geschiedenis verlaat. Wij dragen een nieuwe wereld, hier, in onze harten. En die wereld groeit met de minuut." - Buenaventura Durruti